بیانات مقام معظم رهبری در مراسم افتتاحیه مانور فرهنگی، ورزشی جانبازان و معلولان کشور - 15 /شهریور/ 1376

بسم اللّه الرّحمن الرّحیم
امروز نمایش قدرت معنوی را - که بحمداللّه نزد شما عزیزان و ایثارگران ذخیره ارزشمندی از آن وجود دارد - مشاهده کردیم و خدا را سپاسگزاریم که در نظام اسلامی، شاهد عظمت و شکوه معنویّت و قدرت اراده، در میان عزیزترین فرزندان این کشور هستیم.
من ابتدا لازم است از همه دست اندرکاران این مراسم بسیار با شکوه و پرمعنا و پرمضمون، تشکر کنم و از یکایك جانبازان عزیزی که در این مراسم شرکت کردند - بخصوص کسانی که با نشان دادن قدرت اراده خودشان، اهمیت و ارزش نیروی معنوی را به منصه ظهور گذاشتند - سپاسگزار باشم.
جانبازان عزیز! در هر میدانی که شما به عنوان یك مجموعه ارزشی حضور داشتید، نشان دادید که دارای ابتکار، قدرت اراده و توان بیش از معمول سازندگی و برازندگی هستید. در میدان دفاع مقدّس، مجموعه شما و جوانان این کشور - ایثارگران ما که هر کدام در حقیقت یك شهید زنده اند - توانست کاری را نشان دهد که در تاریخ کشور ما بی نظیر و در دنیا هم انصافاً یا بی نظیر و یا کم نظیر بود!
همین اراده ها و همین قدرت نفسانی و معنویِ شما جوانان موجب شد که در مقابله دنیای استکبار و کفر با نظام اسلامی - با وجود این که طرف مقابل شما از امکانات مادّی بیشتری برخوردار بود - شما پیروز شوید. این درس، درسی نیست که به این زودی برای یك ملت، قابل فراموش شدن باشد. این، چیزی نیست که آن را بشود یك پدیده جدا از گذشته و آینده دانست. این، یك جریان و یك حقیقت زنده است. این برای همه میدانها یك درس است.
جانبازان ما در میدان درس خواندن و در میدان سازندگی، همین قوّت و قدرت معنوی را نشان دادند. در هرجا که جای بروز نیروی حقیقی انسان بود، وقتی که شما وارد شدید، توانستید کارهای بزرگ و محیّرالعقول و ظاهراً دست نیافتنی انجام دهید. یعنی نشان دادید که وقتی قدرت معنوی باشد، حتی ضعف جسمانی هم نمی تواند تعیین کننده باشد.
با ضعف جسمانی و با کمبودهای قوای بدنی هم به خاطر قدرت اراده و قدرت ایمان و معنویّت، شما توانستید کارهای بزرگی را انجام دهید. این هم ورزش! در میدان ورزش هم همین طور، پرافتخارترین حضور ایرانی در یکی از میدانهای جهانی را جانبازان انجام دادند ؛ یعنی در حضوری، این جانبازان بودند که هشتاد و نه مدال طلا را به کشور ایران هدیه کردند! معنای این پدیده چیست؟ معنای این پدیده این است که در میدان ورزش هم مثل میدان جنگ، مثل میدان علم و میدان سازندگی و میدان مدیریّت، آنچه تعیین کننده است، نیروی اراده و ایمان و خواست و همّت بلند و خلاصه نیروی معنوی است که نیروی جسمانی را هم به دنبال خود می کشد ؛ ضعف جسمانی را هم جبران می کند. اینها برای کشور ما درس است.
من خوشحالم از این که می بینم رشته های گوناگون ورزشی در میان جانبازان و معلولین، گسترش پیدا کرده است. تقریباً همه رشته های ورزشی ای را که با جسم معلول می توان به نحوی نسبت به آنها اقدام و کاری کرد، شما به گونه ای در حیطه تصرّف خودتان آوردید ؛ آن هم در شکل بهترین! این، برای ملت ما، برای جوانان و تصمیم گیران و مدیران ما در بخشهای مختلف، درس است.
روی قدرت معنوی و اراده ناشی از ایمان و انسانیّت تکیه کنید و آن را مهم بدانید. ای بسا انسانهای سالمی که به خاطر ضعف نیروی اراده نمی توانند در هیچ یك از این میدانها حضور افتخارآفرینی داشته باشند ؛ اما انسانهایی با ضعف بدنی ظاهری - کمبود بدنی، نداشتن دست، نداشتن پا، قطع نخاع، نداشتن چشم، بودن ترکشهای متعدّد در بدن و انواع و اقسام گرفتاریهای جسمانی که متأسفانه جانبازان دچار آن هستند و با آن دست و پنجه نرم می کنند - به مدد اراده و همّت قوی می توانند به این پیشرفتها و به این کارهای درخشان نائل شوند! این، برای همه میدانها

درس است.
عزیزان من ؛ کسانی که در این میدان تلاش می کنید! این درس را برای ملت و تاریختان استمرار بخشید ؛ یعنی باز هم بر همّت و تلاشتان بیفزایید و کارهای جدید، ابتکارهای تازه، تصرّف میدانهای نو و گشودن راههای ناگشوده را ادامه دهید.
مسؤولین عزیز بخشهای گوناگون هم از این پدیده درس بگیرند و به نیروی معنوی جوانان اهمیت دهند. بدانید که اگر ملتی از ایمان برخوردار بود و با اراده بار آمد و قدرت تصمیم گیری به او تعلیم داده شد، در همه میدانها - در میدان سیاست، در میدان مبارزات فرهنگی و مبارزات نظامی - پیروز است. چنین ملتی در مقابل همه دشمنان پیروز خواهد شد.
یك جمله هم درباره ورزش کشور که یك مسأله مهمّ کشور است، عرض کنم: اوّلاً همه آحاد مردم، باید ورزش را جدّی بگیرند. همه باید برای سلامتی خودشان، ورزش را یك ضرورت و کار لازم به حساب آورند. جامعه ورزشکار، جامعه بانشاط و پرتلاش و زنده و کارآمد خواهد بود. عادت ورزش را به فرزندان خودتان هم منتقل کنید. کودکان و نوجوانان - بخصوص جوانان - را به ورزش کردن وادار کنید. حتّی افراد مسن و پیر هم باید ورزش کنند - هر کسی ورزش متناسب با حال خود - ورزش، یك کار لازم و یك وظیفه است که برای نشاط و طراوت دائمی جامعه لازم است. امروز جامعه ما به این طراوت و این نشاط احتیاج دارد.
نکته دوم این است که اگر می خواهید ورزش، عمومی و همگانی شود، باید ورزش قهرمانی را هم تقویت کنید. باید مردم از میان خودشان الگوها را پیدا کنند. رشته های مناسب ورزشی را باید تقویت کنید. من وقتی نگاه می کنم و می بینم که در برخی از رشته های ورزشی در صحنه جهانی، جوانان ما برترین حرف را می زنند و درخشانترین چهره ها را نشان می دهند - مثل رشته کشتی - تعجّبی نمی کنم. این ملت ایران است ؛ شوخی که نیست! این ملت، با استعداد است. وقتی در برخی از میدانهای ورزشی و نسبت به بعضی از رشته های ورزشی می بینم که ورزشکاران ما حرف قابل گفتنی عرضه نمی کنند، متأسّف می شوم و حس می کنم این جا در حدّ نیاز و در شأن ملت ایران کار نشده است.
من به مسؤولین ورزشی توصیه کردم، باز هم توصیه می کنم که چندین رشته ورزشی مناسب را که از نظر منطق و فرهنگ ما معنا و مضمون دارد، برگزینید و روی آن سرمایه گذاری کنید. منظورم فقط سرمایه گذاری مادّی نیست ؛ سرمایه گذاری معنوی ؛ یعنی همّت و مدیریت به خرج دهید و تلاش لازم و گزینشهای خوب بکنید، تا جوانان ما میدان پیدا کنند و در این رشته های ورزشی، در دنیا سرآمد شوند. بعضی از این ورزشها، ورزشهای اصالتاً ایرانی است، که از تاریخ ما برای ما به یادگار مانده است - مثل سوارکاری، چوگان بازی، یا بعضی از همین شاخه های ورزش باستانی - بعضی هم ورزشهایی است که از دیگران آموخته ایم، ولی آنها را می پسندیم - مثل ورزشهای دستجمعی، یا ورزشهای رزمی - اینها را گزینش کنند ؛ روی اینها برنامه ریزی و همّت کنند.
به عقیده ی من، جوان ایرانی برای اوّل شدن در دنیا، هیچ چیز کم ندارد. جوان ایرانی با استعداد است. ورزشکار ایرانی دارای استعداد درخشان است. باید به او امکان داد، میدان داد و کار او را روبه راه کرد تا بتواند مثل ستاره ای در میدانهای ورزشی دنیا بدرخشد. امروز دنیا این طور است ؛ ورزش از موجودی ملتها خبر می دهد و سخن می گوید - حتّی از توانایی دولتها هم خبر می دهد و حرف می زند - امروز ورزش در دنیا این است. جوانان و ورزشکاران ما آماده اند. آن رشته هایی را که به دقّت انتخاب می شوند، برنامه ریزی و روی آنان کار کنند. جوانان ما در آن جاهایی که سخن قابل گفتنی در دنیا ارائه کرده اند، بحمداللّه توانسته اند مایه افتخار نظام جمهوری اسلامی شوند. من لازم می دانم از همه جوانان قهرمانی که در میدانهای ورزشی عالم، موجب آن شدند که نام ایران اسلامی عزیز، در بلندگوهای جهانی - برخلاف میل مستکبرین و علی رغم آنها - به طنین بیفتد و فضا را تکان دهد و پرچم و سرود مقدّس جمهوری اسلامی ایران چشمها و گوشها را بنوازد، تشکر کنم. از همه این جوانان و از مربّیانشان سپاسگزارم. ان شاءاللّه موفّق باشید. ما در همه میدانها می توانیم این کار را بکنیم.
من به همه شما عزیزان و به همه مسؤولین ورزش کشور عرض می کنم: باید برای ورزش به عنوان یك کار جدّی،

اساسی و لازم - که به هیچ وجه فواید آن به اشخاص پایان نمی یابد، بلکه به کشور و انقلاب و دولت برمی گردد - رسیدگی مناسب و شایسته آن را بکنید ؛ و اگر بخواهید این کار، آن چنان که شایسته است پیش برود، باید محیط ورزش را محیط معنوی کنید. محیط معنوی، همان محیط پهلوانیِ دیرین ورزشکاران قدیمی خودِ ماست ؛ آنهایی که وقتی وارد گود ورزشی می شدند، خاك گود را می بوسیدند ؛ آنهایی که همیشه ورزش را با نام خدا شروع می کردند و با نام خدا تمام می کردند - با بسم اللّه شروع می کردند و با دعا تمام می کردند - کشور ما این گونه کشوری است. محیط ورزش آن، محیط معنوی، جوانمردی، ایمان، تقوا، پاکدامنی و پارسایی و محیط معنویّت و درخشندگی روحی و نفسانی است.

باید ورزش را همین طور، در چنین حال و هوایی قرار دهید و حفظ کنید. این برای ورزش کشور، هم مایه پیشرفت خواهد بود، هم خواهد توانست انعکاس نورانیّت خود را به همه قشرهای کشور بتاباند ؛ همچنان که بحمداللّه ما این خصوصیت را در ورزش جانبازان و معلولین مشاهده کردیم.

من لازم است از یکایك شما عزیزان ورزشکار، از مسؤولینی که این مانور بسیار زیبا و جالب و پرمغز را تشکیل دادند - از مسؤولین ورزش کشور - تشکر کنم. امیدوارم که همه شما موفّق باشید و خداوند متعال روزبه روز توفیقات و فضل خود را بر شما افزایش دهد.

والسّلام علیکم و رحمةاللّه و برکاته